

پرسشهای شما

خوانندگان عزیز توجه نمایید، برخی از سئوالات مطرح شده در نامه‌های شما در این بخش پاسخ داده شده است.

○ کسانی که استعداد دارند ولی در امتحان تیزهوشان قبول نشده اند چکار باید بکنند؟

● مدارس و فضاهای آموزشی مناسب بحمدالله در سراسر ایران اسلامی وجود دارد. موفقیت فرزندان عزیز ایران از این مراکز بیانگر مجموعه ای از مراکز آموزشی مناسب در ایران است. مراکز «سمپاد» بخشی از این مراکز محسوب می‌شوند.

○ آدرسی که بتوانیم با سرپرست محترم سازمان تماس بگیریم ومشکلاتمان رادر میان بگذاریم دراختیارمان بگذارید.

● نامه‌هایتان را به آدرس: «تهران - صندوق پستی ۶۱۹-۱۳۱۸۵ - سرپرست سازمان ملی پرورش استعدادهای درخشان» ارسال کنید مستقیماً به دست ایشان می‌رسد.

○ من از اشکالات و غلط‌های جزوه‌های تکمیلی شکایت دارم.

● جزوه‌های تکمیلی اغلاط بسیار محدودی دارد که غلط نامه‌ها به صورت مشخص در اختیار کلیه مراکز قرار می‌گیرد. منتها برخی از مراکز رعایت این امر را که آنرا در اختیار دانش‌آموزان قرار دهند نمی‌کنند.

○ چرا درحالی که ما با سؤالهای تهران آشنا نیستیم از تهران سؤال می‌آید؟

● جهت نظارت بر تدریس محتواهای تکمیلی و بودجه بندی کتابها ضرورت اینکه امتحان یکی دودرس درهر ثلث یا هر ترم به صورت سراسری باشد وجود دارد.

○ چرا بیشتر معلمهای ما عینکی هستند؟

● اینهم از آن سؤالهاست، شاید بخاطر اینکه چهار چشمی مواظب شما باشند وشما بیاد مدرسه موشها نیفتید

○ چرا بعضی از استادان ما به ما می‌گویند: شما شانس قبول شده اید وبا بی احترامی با ما صحبت می‌کنند؟

● شاید برای اینکه این دسته از همکاران «شانسی» دبیر مراکز سمپاد شده اند

○ آیا بنظر شما صحیح است دانش‌آموزی شاگرد خواهر یا مادرش باشد؟

● اگر فرزند، خواهر یا برادر یکی از دبیران مراکز در سازمان پذیرفته شد بایستی ثبت نام نکند!! قطعاً شرافت دبیری در ارتباط با مشکل ذهنی شما مانع ارفاق ویا مساعدتهای اختصاصی خواهد شد.

○ درمورد گزینش دانش‌آموزان، عده‌ای «شانسی» وارد مراکز می‌شوند، بهتر است درکنار آزمون سراسری، آزمایش عملی با

نظر کلیه مدرسین اجرا و افرادی که کشش ندارند را از مراکز اخراج وبه جای آنها افراد دیگری جذب شوند.

● با دو مرحله‌ای شدن کنکور ورود به مراکز «سمپاد»، این امر به شدت کاهش یافته است وافراد «دو پینگی» نسبتاً شانس ورود خود را در مرحله دوم از دست می‌دهند. جهت شهرهای بزرگ نظیر: تهران، مشهد، اصفهان، کرج، شیراز، تبریز و اهواز؛ مرحله دوم شامل دو بخش است که دربخش دوم، سئوالات انشایی هم وجود دارد. اما درمورد «آزمایش عملی»؛ سازمان دو سال متوالی با اجرای برنامه‌ای یک هفته‌ای جهت قبول شدگان مرحله اول علامه‌حلی تهران، که توسط فارغ‌التحصیلان تهیه و اجرا و نتایج آن با نتایج کنکور مقایسه شد، اختلاف جابجایی بیش از ۵ درصد نبود. با دو مرحله‌ای کردن، سعی کرده‌ایم این خطا را هم جبران کنیم. البته، پس از سه سال در مقطع راهنمایی، آزمایشهای علمی وسیعتری در این دوره صورت می‌گیرد- امتحانات و

نظر مرکز - با وجود این میانگین انتقال به مدارس عادی ۱/۵ نفر دانش‌آموز به ازای هر کلاس بوده است که تا حدی افراد قویتر جایگزین افراد «کم‌کار» یا «ضعیف» شده‌اند.

○ چرا دانش‌آموزان وقتی به این مدرسه می‌آیند اینقدر «افت» می‌کنند، به حدی که به «تجدیدی» هم می‌رسند؟

● عمده آنچه بنام «افت تحصیلی» مطرح می‌شود، با نمره‌های آیکی مدارس دیگر است. بخشی هم مربوط به نحوه «تدریس» می‌باشد که دانش‌آموز به علت عدم ارائه مطلوب درس - بخصوص در دروس ریاضی و فیزیک - با مشکل روبرو می‌شود. بخش سومی هم وجود دارد که مربوط به شهرهای کوچکتر است و آن «پذیرش» نسبی زیاد دانش‌آموز و عدم کشش درصدی آنها می‌باشد.

○ چرا تیز هوشان در مدرسه «حق شیطنت کردن» ندارند؟

● اداره یک دانش‌آموز مستعد برای والدین در منزل با مشکل همراه است، حالا حساب کنید تصاعد هندسی «شیطنت» را به‌خصوص اگر «شیطنت خلاق» هم باشد در یک مدرسه. فضای مراکز «سمپاد»، فضای باز و مطلوبی است ولی توان همکاران آموزشی نیز در آن حد نیست که امکان پذیرش همه شیطنت‌های شما را داشته باشند. هرچند به آنها تأکید می‌شود که اینچنین باشند و عمدتاً نیز هستند.

○ ورودی‌های جدید دبیرستان در ابتدا با «افت شدید» روبرو می‌شوند به‌خصوص در دروس شیمی و ریاضی، هرچند این امر را در سالهای بعد جبران می‌کنند ولی با وجود شرط معدل جهت المپیادها حق آنها ضایع می‌گردد.

● با توجه به اینکه عملاً نمره پایه دوم دبیرستان به بعد برای این منظور در نظر گرفته می‌شود. مشکل تا حدی قابل حل است ولی ما از مراکز خواسته ایم قبل از شروع سال تحصیلی با اجرای یک دوره آمادگی این افت را در محدوده نیمسال اول کنترل کنند.

○ آیا امکان حذف کنکور دانشگاه برای دانش‌آموزان مراکز وجود ندارد؟

● بارها نوشته ایم تنها کسانی که که مدال طلای کشوری در المپیادها را کسب کنند، براساس مصوبه شوریه عالی انقلاب فرهنگی بدون کنکور وارد دانشگاه می‌شوند.

○ بعضی از اساتید مرکز ما، در جلسات «تدریس خصوصی» نکات مهم را مطرح می‌کنند که بدلیل عدم پرداخت وجه خصوصی اغلب ماها از داشتن آن نکات محروم هستیم، مستدعی است با اقدامات جدی جامعه علمی را از این گونه مسایل اقتصادی جدا کنید.

● ما اگر وسط سال تحصیلی هم باشد چنین دبیری را از مرکز - با هر مقدار نیاز - «خراج» می‌کنیم. این سؤال و جواب را جهت اطلاع یافتن از طریق شما نوشتیم. نام دبیر را به اطلاع ما برسانید، ما پس از تحقیق، در صورت صحت گزارش، به شدت برخورد می‌کنیم.

○ چرا ضمیمه «روایت» دیرتر از زمان مقرر به دست بچه‌ها می‌رسد؟

● همان سیستمی که مجله را چاپ و توزیع می‌کند، در مورد «روایت» هم عمل می‌کند. منتها قرار گذاشته‌ایم در مورد قبل از تحویل به «چاپخانه» با دوستان روایتی مان کلنجر نرویم.

○ آیا مدارس دیگر حق دارند جزوه‌های تکمیلی مراکز «سمپاد» را تدریس کنند. با وجود اینکه این کتابها در کتابفروشی‌ها یافت نمی‌شود، آنها چطور این کتابها را بدست می‌آورند.

● از «نشر سمپاد» کلیه جزوات کمک آموزشی را می‌توان به صورت انفرادی یا جمعی تهیه نمود. منتها، با قیمت بدون «یارانه» که مخصوص مراکز است.

○ مطالب مجله «استعدادهای درخشان» کلیشه‌ای و خسته‌کننده است، چقدر مشخصات «تیزهوش» و مسایل تکراری، مقداری از صفحات را به مقالات علمی در رابطه با دروس اختصاص دهید. البته بخشهایی از مجله مانند «سؤال به پرسشها»!!! بسیار مفید است.

● «استعدادهای درخشان» مجله تخصصی «تیز هوشان» است. و حداکثر ۵۰ درصد آن هم به این امر اختصاص می‌یابد.

اگر اینطور باشد ما هم باید بگوئیم از بس «تیزهوش تکراری» در مراکز داریم باید از گزینش خودداری کنیم. مقالاتی که

ظاهراً عناوین مشابه دارند عهده دار بررسی موضوع در ابعاد مختلف هستند. البته انتظار «مقالات علمی مرتبط با دروس» را نیز بارها نوشته‌ایم از این مجله نداشته باشید.

○ چرا برای مرکز ما «خوابگاه» نمی‌سازید، بعضی از روزها تا ساعت ۳ بعد از ظهر!!! در مرکز هستیم!

● جناب‌عالی به مهد کودک تشریف آورده‌اید چون در مهدهای کودک بعد از نهار بچه‌ها می‌خوانند، «خوابگاه» برای کسانی است که از شهر دیگری آمده‌اند و «شبها» جای دیگری برای خفتن ندارند و ما نیز فقط از ساکنین هر شهر یا شهرهای نزدیک که تردد روزانه بین آنها امکان پذیر باشد «گزینه‌ش» می‌کنیم.

○ چرا درس «ورزش» را به حدی سخت می‌گیرند که از حد توانایی ما خارج است.

● قطعاً دبیر ورزش بر اساس ضوابط عمل می‌کند. ما هم این درس را جدی می‌گیریم با توجه به مشکلات جسمی که از عدم تحرک کافی اغلب دانش‌آموزان مراکز با آن دست بگریبان هستند.

○ خیلی دقیق توضیح دهید درس خواندن ما در این مراکز «ثری» یا «ضریمی» برای کنکور دانشگاه دارد؟

● خیر.

○ در مورد نحوه پذیرش «دانشگاه استعداد‌های درخشان» توضیحاتی بفرماید.

● ۱- این دانشگاه فعلاً در فضای «مصاحبه» و «حرف» سیر می‌کند ۲- اگر هم تاسیس شود ربطی به «سمپاد» ندارد ولی بچه‌های سمپاد انشا الله شانس بالایی برای ورود به آن خواهند داشت.

○ آیا بهتر نیست شاگردان کمتری بگیریم تا سطح آموزشی مرکز بالا رود.

● از کجا معلوم اگر گزینش را کمتر می‌کردیم شما قبول می‌شدید. گزینش ما حداقل گزینش است. آیا از بین ۱۵۹۰۰۰ دانش‌آموز معدل ۱۹ به بالا گزینش ۴۷۰۰ نفر برای ۸۲ مرکز راهنمایی زیاد است!؟

○ مسئولان قسمت «پژوهشگران جوان» دختران سرپرست سازمان هستند، آیا شایسته تر از آنها برای بعهده گرفتن این بخش وجود ندارد.

● فکر نمی‌کردیم برای «مفت کاری» دو تن از دانش‌آموزان مراکز سازمان هم، مسئله خواهیم داشت. با مراجعه به گزارش چهار سال دریافت و بررسی کارهای ارسالی مراکز جهت این بخش مجله متوجه خواهید شد با توجه به گرفتاریهای درسی که دانش‌آموزان مراکز دارند، چه زحمت و بار سنگینی بر دوش اینان قرار گرفته که در «استمرار» کار کمتر دانش‌آموزی با شرایط فوق این مسئولیت را می‌پذیرفت.

○ از اینکه بدون «پارتنری» گزینش صورت می‌گیرد خیلی خوب است ولی بهتر است درصدی راهم وزارت متبوع انتخاب کند. دیده شده پدر پیر و کارگری فرزندش را بخاطر ناتوانی مالی نتوانست ثبت نام کند، بیشتر اولیاء هم از قشر کارگر و کارمند هستند.

● ۱- آنچه در گزینش دانش‌آموزان صورت می‌گیرد بر اساس سیاستهای کلی وزارت آموزش و پرورش است پس سهمیه درصدی برای چه کسانی باشد.

۲- اگر یک نفر را سراغ دارید که بخاطر ناتوانی در مساعدت جهت هزینه‌های اضافی مراکز، فرزندش را ثبت نام ننموده، تشکر ما را به هدیه برده‌اید. تازه فراموش کرده‌اید که در انتهای یادداشت خودتان نوشته‌اید: «بیشتر اولیا هم از قشر کارمند هستند» که همینطور هم هست. حتماً اینها کارگران و کارمندان پولدار هستند!!

○ چرا فرزندم اجازه نمی‌دهد به او در مورد درسهایی که کمی ضعیف است کمک کنیم؟

● شاید «ضعف» صرفاً از دیدگاه شما مطرح می‌شود و او در محدوده اطلاعات شما مشکلی ندارد. منتها اگر واقعاً توانایی رفع

کمبودهای درس فرزندتان دارید به شیوه مطلوب او را قانع سازید از توانایی شما بهره بگیرد.

○ دختر من اصلاً در خانه درس نمی‌خواند و معدل او بالای ۱۹ می‌باشد. اگر این بچه‌ها گنجایش بیشتر از این دارند چرا درسهای

بیشتر و تمرینهای بیشتری به این بچه‌ها نمی‌دهید.

● نه اینکه ما عادت داریم حتماً دو نفر را جلوی اتومبیل سوار کنیم، علاوه بر حجم افراد سوار شده در عقب اتومبیل - چون می بینیم اتومبیل روشن و راه می افتد و به مقصد هم تاملتی ما را می رساند؛ فکر کرده ایم با دانش آموز هم همینگونه باید عمل نمود. فرزند شما سر کلاس به دقت درس را گوش می دهد و فرا می گیرد تکالیف مراکز هم محدود است لذا اگر بازیگوشی غیرمتعارف در مدرسه نداشته باشد، نباید کار زیادی در منزل انجام دهد. بگذارید او با شادابی روز مدرسه اش را شروع کند. دانش آموز آبمیوه گیری نیست.

○ فرزند من در دوران دبستان به عنوان «دختر ناسازگار» همیشه به دفتر مدرسه معرفی و با نكوهش مدیر و ناظم خود و من روبرو بود خودم نیز فکر می کردم از نظر رفتاری «ناسازگار» است. از وقتی به مدرسه شما آمده بر اثر رفتار درست مدیر و معلمین، محیط مدرسه برایش خوشایند است و مشکلی ندارد ولی شما برای دیگران چه فکری کرده اید؟

● معمولاً افراد مستعد ناسازگار با محیط به نظر می رسند در صورتیکه چون در آنها «دیگر پیروی» قوی نیست در محیط های عادی با مشکل جدی روبرو هستند. همکاران ما هم که به صورت سنتی در مدارس ما حضور می یابند متأسفانه مشکل درک آنها را دارند. اما اینکه برای دیگران چه فکری کرده ایم؟ با تلاشهایی که در سطح آموزش و پرورش در جریان است چنانچه مشکلات چند شیفت و فضا و تراکم دانش آموز در مدرسه را بتوان حل کرد - که در این مسیر موفقیت های چشمگیری کسب شده - امکان ایجاد محیط خوب آموزشی وجود خواهد داشت.

○ فرزند من از وقتی به مدرسه شما آمده ۱- بسیار «پرو» شده است ۲- زیاد درس نمی خواند ۳- بهیچوجه هم نمی خواهد به مدرسه دیگری برود و اینجا را خیلی دوست دارد ۴- آیا این مدرسه «مردودی» دارد؟

● «پرو شدن» تعریف دقیقی ندارد، اگر فرزند شما شهادت بیان مسئله را پیدا کرده است و او دراموری که مرتبط به او و پیرامون اوست اظهار نظر می کند، حرفهای بدون ضابطه را نمی پذیرد و همزمان به مطالب اصولی و منطقی شما گوش می دهد و در آن مسیر حرکت می کند، مدرسه زمینه ساز شکوفایی فرزند شما شده است این را به حساب «پروئی» نگذارید ولی اگر بی ادبی میکند ما به حساب رشد او نمی گذاریم؛ «زیاد» درس خواندن هم مهم نیست، خوب خواندن و «فهمیدن» مهم است. اگر مطالعات او اینگونه باشد، نمرات او هم خوب است ولی اینکه نمی خواهد به مدرسه دیگری برود، چنانچه حد نصابهای اعلام شده در نتایج را نیاورد در پایه تحصیلی مردود خواهد شد و یا اگر حد نصاب مدرسه را نداشته باشد در هر دو صورت به مدرسه عادی منتقل می گردد.

○ آیا عادلانه است از امتحان درس تاریخ، مدنی و ورزش یا هنر فرزند من نمره ای بگیرد که معدلش کم شود و تضعیف روحیه شود؟

● اگر امتحان براساس ضوابط بر گزار شده باشد و نتیجه امتحان مرتبط با تلاش دانش آموز باشد نمره کسب شده نباید موجب تضعیف روحیه گردد. ما در عین حال که «سخت گیری بیجا» در کلیه دروس را در روند آموزش مضر می دانیم ولی اصلی - فرعی کردن بعضی دروس توسط دانش آموز را هم کاری غیر منطقی می دانیم.

○ اگر کنکور برای دانش آموزان مراکز نباشد باعث می شود شانس قبولی بچه های دیگر بیشتر شود بنابراین بهتر نیست کنکور برای اینها حذف شود؟

● «صغری» و «کبری» و «نتیجه» با هم ربطی ندارند. وقتی سقف پذیرش ثابت است بهر حال بدون کنکور رفتن اینان شانس دیگر بچه ها را کم می کند نه زیاد. ما خود معتقد هستیم که تا ورود به دانشگاهها وضعیت کنونی را دارد؛ جز از طریق کنکور راه دیگری برای ورود دانش آموزان، به آن نیست.

○ وقت این دانش آموزان را کمتر با کارهای دستی و هنری پر کنید و هوش آنها را بیشتر در زمینه های علمی پرورش دهید.

● «هنر» در گستره خود ارتباطی ناگسستگی با این قبیله دارد. اصراری به جداسازی آنها از این زمینه نداشته باشید.

